

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 6 juni 2012 in zaak nr. 12/16219 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2012 is de termijn van de aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden. Dit besluit (hierna: het verlengingsbesluit) is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juni 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Bij besluit van 11 mei 2012, ingaande op 14 mei 2012, is de termijn van de op 15 november 2011 aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden.

2. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, indien voor het aflopen van de in het vijfde lid van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) genoemde periode van zes maanden een verlengingsbesluit wordt genomen, de daarin beoogde verlenging van de bewaring naar zijn aard moet worden geacht aan te sluiten op de voorafgaande zes maanden, ook indien in het verlengingsbesluit een ingangsdatum is vermeld die daarmee niet strookt.

Daartoe betoogt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat de door de minister in het verlengingsbesluit genoemde ingangsdatum als uitgangspunt dient te gelden en niet de datum van verzending dan wel uitreiking van het verlengingsbesluit. Nu het verlengingsbesluit eerst op 14 mei 2012 is ingegaan, terwijl de termijn van zes maanden die de maatregel van bewaring maximaal mag duren, op 12 mei 2012 eindigde, is de maatregel van bewaring onrechtmatig, aldus de vreemdeling.

2.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door onze minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge het vierde lid duurt bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid, in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

Ingevolge het vijfde lid duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onverminderd het vierde lid, niet langer dan zes maanden.

Ingevolge het zesde lid kan de bewaring krachtens het eerste lid, in afwijking van het vijfde lid en onverminderd het vierde lid, ten hoogste met nog eens twaalf maanden worden verlengd, indien de uitzetting, alle redelijke inspanningen ten spijt, wellicht meer tijd zal vergen, op grond dat de vreemdeling niet meewerkt aan zijn uitzetting of de daartoe benodigde documentatie uit derde landen nog ontbreekt.

2.2. Niet in geschil is dat in dit geval de periode van zes maanden, bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, op 12 mei 2012 eindigde. Het verlengingsbesluit had derhalve uiterlijk op 13 mei 2012 dienen in te gaan. Door het verlengingsbesluit eerst op 14 mei 2012 te laten ingaan, heeft de minister de in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000 bedoelde termijn niet tijdig verlengd.

Dat de minister het verlengingsbesluit reeds op 11 mei 2012 heeft genomen en aan de vreemdeling heeft uitgereikt, doet daaraan niet af, omdat een bekendmaking van het verlengingsbesluit voorafgaand aan de in dat besluit vermelde ingangsdatum er niet toe leidt dat het besluit eerder dan die ingangsdatum in werking treedt.

Voor zover de rechtbank heeft overwogen dat de in het verlengingsbesluit beoogde verlenging van de bewaring naar zijn aard moet worden geacht aan te sluiten op de voorafgaande zes maanden, ook indien in het verlengingsbesluit een ingangsdatum is vermeld die daarmee niet strookt, laat dit onverlet dat de vreemdeling er niet van behoefde uit te gaan dat de minister beoogde het verlengingsbesluit reeds op 13 mei 2012 in werking te laten treden. In het besluit heeft de minister immers uitdrukkelijk vermeld dat het besluit op 14 mei 2012 zou ingaan.

De rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat de minister de bewaring tijdig met ten hoogste twaalf maanden heeft verlengd. Nu de termijn van zes maanden, bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, op 12 mei 2012 eindigde en de minister het verlengingsbesluit eerst op 14 mei 2012 heeft doen ingaan, is met ingang van 13 mei 2012 de grondslag aan de bewaring komen te ontvallen en is de maatregel van bewaring met ingang van die dag onrechtmatig.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens in het hogerberoepschrift is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op overweging 2.2., het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 11 mei 2012 van de minister alsnog gegrond verklaren. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 13 mei 2012 tot 15 juli 2012, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 6 juni 2012 in zaak nr. 12/16219;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 5.040,00 (zegge: vijfduizend veertig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.529,50 (zegge: vijftienhonderdnegenentwintig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van M.E. van Laar LLM, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

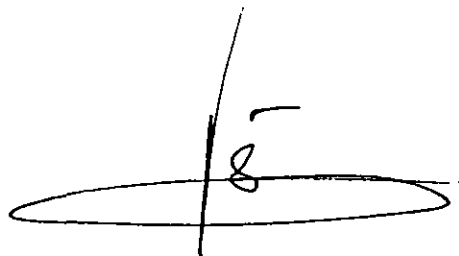
w.g. Van Laar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2012

551-665.

Verzonden: 5 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it and a small 'e' or 'c' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser